

Capitolul II
Lucrări susținute la simpozionul
“Artur Coman – 125 de ani de la naștere”,
organizat de Muzeul Maramureșului în perioada
29-30 septembrie 2006

12 oct. 2006

Stimate Domnule Dăncuș,

Trimisesem cuvântul de salut în joia de dinaintea începerii simpozionului Artur Coman, prin e-mail, dar numai după câteva zile am văzut că nu a ajuns la destinație.

Vi-l trimit acum printat, iar alături mai pun câteva materiale asupra unor maramureșeni: bunicul meu Petre Cupeea și fostul meu coleg și prieten Alexandru Filipașcu.

Cu aleasă considerație.



Dan Munteanu

Stimați participanți la simpozionul omagial Artur Coman !

Din nou maramureșenii au prilejul de a omagia o personalitate care s-a născut, a trăit și a activat pe aceste meleaguri, lăsând brazdă adâncă în cunoașterea unui element care face parte, poate fără să ne dăm seama, din existența noastră cotidiană. Este vorba de vegetația care ne înconjoară și căreia îi suntem datori cu însăși ființa noastră, căci plantele ne sunt hrana, ne sunt material de construcții și de foc, ne dau oxigenul cel indispensabil vieții, ne creează ambianțe plăcute simțurilor noastre, dătătoare de elevate și nevinovate desfătări.

Valoarea cercetărilor lui Artur Coman este unanim recunoscută de botaniști. A realizat un foarte bogat ierbar, cu plante colectate de el pe parcursul deceniilor din Munții Rodnei și în general din Maramureșul istoric. A identificat 1.270 de specii și subspecii, enumerate în lucrarea sa de sinteză publicată în Buletinul Grădinii Botanice din Cluj în anul 1946. Multe dintre speciile citate de el, cu localitățile respective, au fost preluate în „Flora României”. Un fapt de dată recentă, care confirmă seriozitatea investigațiilor sale, este recunoașterea ca specie „bună”, pe baza unor cercetări de citogenetică realizate de botaniști cehi, a subspeciei descrise de Artur Coman sub numele de *Cochlearia pyrenaica*, subspecies *borzeanum*¹⁴.

¹⁴ *Cochlearia borzaeana* (Coman & E.I. Nyárády) Pobedimova – n.r.

Artur Coman, inginer silvic, nu a văzut în pădure doar arborii. El a înțeles pădurea așa cum a caracterizat-o profesorul academician Emil Pop în aceste memorabile cuvinte: „Pădurea este înainte de toate o ființă colectivă, cea mai grandioasă din câte există, înfiorată de o viață proprie, închegată la rândul ei din milioane de vieți individuale, cât se poate de diverse, contopite însă într-o fizică armonică și într-un tot unitar, care impresionează copleșitor și într-un fel unic spiritul omenesc”.

Și a mai înțeles Artur Coman că această pădure, parte din viața și istoria neamului nostru, ancorată pe cununa Carpaților, trebuie nu numai valorificată spre folosul oamenilor, dar trebuie și protejată.

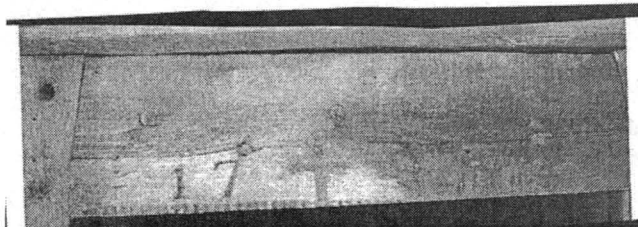
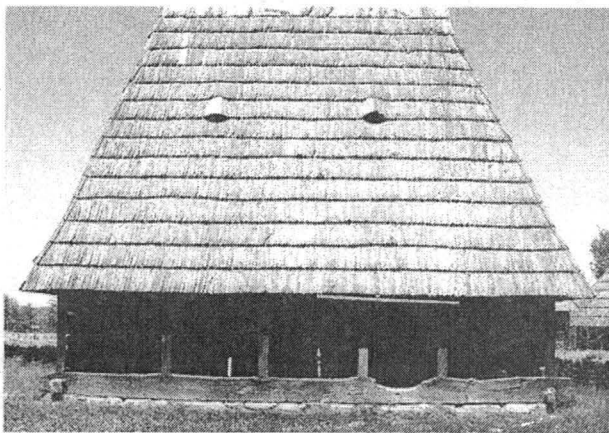
În numele Comisiei pentru Ocrotirea Monumentelor Naturii din cadrul Academiei Române, și al meu personal, ca om cu străvechi rădăcini în țara Maramureșului, vă doresc tuturor ca într-o ambianță plăcută să recunoașteți încă odată meritele celui care a fost Artur Coman, fiind în același timp convins că gândurile dumneavoastră nu se vor îndrepta doar către trecut, ci și către viitor.

Tuturor, o caldă strângere de mână.

Dan Munteanu

Membru corespondent al Academiei Române
Președintele Comisiei pentru Ocrotirea Monumentelor Naturii

Septembrie 2006



Casa Cupcea cu data 1710



30. 08. 2006

Stimate domnule Danuş,

Mărturisesc pentru înşelăciunea de a participa ca
coordonator al "Artur Coman". Voi veni cu dragă
inimă. Pentru mine păşii de a-mi cunoaşte rădăcinile
din familia Cupcea, pe care soţia mea le-a
"descoperit" anul trecut. (Poate veni şi ea?).

Cu stăruie,

Alina